

Kjöbenhavnsposten.

Redigeret og udgivet af A. P. Liunge.

9de Aarg.

Fredag d. 2. October 1835.

N° 233.

Sorsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Indstilling til Consistorium angaaende den nye Universitetsbygning.

Den kongl. Direction for Universitetet og de lærde Skoler har endelig fundet den omtvistede Sag angaaende Decorationen i Universitetsbygningens Forhalle moden til Kjenndelse, efterat have indhentet Erklæring fra Konstakademiet. Vedlagte Skrivelse af 25de Septbr. til mig fra bemeldte Direction, udoikler Sagen nogenlunde fuldstændigt og slutter med følgende Resuttat:

„Akademiet, som har taget Vestibulen i Dislyn, efterat Hr. Professore, uden at Samtykke dertil var meddeelt, havde ladet den hele Decoration fuldføre efter den af Dem lagte Plan, har nu meddeelt sin Betænkning. Da Directionen ikke deri finder nogen Anledning til at forandre sin Mening, at den i Vestibulen anbragte malede Decoration er upassende, maa den ansee det nødvendigt, at denne Decoration borttages og at Vestibulens Indre restitueres i den Stand, hvori det fandtes førend den deri blev anbragt, da det derefter muligt kan komme under nærmere Overveelse, hvorvidt og hvorledes en Afvigelse fra den oprindelige Plan for Vestibulens Decoration bør skee. Directionen maa derfor erved paalægge Hr. Professore, som Universitetets i dette Tilfælde antagne Bygmester, snarest muligt at foranstalte denne Forandring udført, samt inden 8 Dages Forløb fra Dato at indberette til Directionen, til hvilken Tid dette kan være iværksat, hvorhos den tilføier, i Henhold til sin Skrivelse af 18de Juli d. N. og til den i Consistoriets Skrivelse til Dem af 15de Novbr. f. N. indeholdte Reservation, at den Bekostning, som har været forbunden med Decorationens Anbringelse, og vil være en Følge af dens Borttagelse, maa være Universitetets Kasse aldeles uuedkommende.

Hvad angaaer den af Hr. Professore i Skrivelse til Directionen af 18de d. N. forlangte Meddelelse af Akademiets Betænkning, da anseer Directionen sig ikke

berettiget til Meddelelse af denne, fra dens Side alene til egen Underretning forlangte og erholdte Dplysning.“

Jeg finder dette Resultat af Sagen og Directionens Resolution fuldkomment consequent med Universitetets Fremgangsmaade under Tiltraabet „upassende“, og jeg ventede ikke noget andet Udfald af Universitetets Forbindelse med Akademiet, hvis Erklæring fordredes, om hvorvidt „skjont og passende“ kunde tillægges Decorationen, udført af Historiemaler Hoyer, som af Akademiet tilforn er mishandlet. Men det, der overgaaer min Forventning, er den Ringeagt, som Directionen ved dictatorisk at ville kuldkaaste det Hele, viser for den offentlige Mening, der har ytret sig til Fordeel, og for Prof. Clausen som Medlem af Consistoriet, der erkjender den almindelige Interesse for Sagen og Vigtigheden af den offentlige Drostelse — hvilken kun kan finde Sted med Decorationen for Die, og saaledes føre til Erkjendelsen, om og hvorvidt en Modification kunde være ønskelig eller føre til det Bedre.

Men ligesom dette ikke af bemeldte Direction er paagtet, saaledes maa en Omstændighed, der er undgaaet Directionens Opmarksomhed — med Hensyn til dens Resolution — tillige fordrø nye Overlæg, forinden videre foretages, og denne Sag angaaer Bygningscomiteen i Forbindelse med Consistoriet.

Resolutionen byder: At Decorationen borttages og at Vestibulens Indre snarest muligt restitueres i den Stand, hvori det fandtes førend den deri blev anbragt — nemlig restitueres i dets raa Tilstand —

Udførelsen af denne Bestemmelse — barbarisk i Danmark under det milde Scepter — vilde opholde Indvielsen af af den nye Universitetsbygning, og folgelig Anvendelsen af de saalænge af Universitetet attraaede rummeligere Auditorier, thi for nu igjen at opnaae hvide pubede Vægge og Loft i raa Tilstand, maatte man nebhugge den ældre Puds med Oliefarven, som dækker den overalt — dernæst anbringe ny Puds, som maatte have Tid til at tørres, hvilket ikke kan ventes førend i Sommeren næste Aar.

givelse. Vi have dernæst ogsaa anseet det for let for Mænd, der staae i saa mange Forbindelser, at sætte sig i Rapport til et skrivende Publicum, der vilde og kunde levere passende Bidrag. Naar Hr. Overlærer Hage bemærker, at det vilde være et ubilligt Forlangende, at „Mænd uden Lyft og indre Drift skulde sætte sig hen at udarbejde Afhandlinger over et eller andet Emne“, da formene vi, at saadanne Mænd nok kunde have Et og Andet at sige, og de behøve vel da ikke, som Digteren, at vente til det begejstrede Dieblif kommer.

Vi slutte med det, hvormed vi begyndte; at vi ville ønske, at denne Discussion maatte have gavnlige Følger. Vi smigre os med at have holdt Alt tilbage, hvad der rober Lidenskab; men vi have ogsaa uden Sky udtalt vor Mening; ondt skulde det derfor gjøre os, om Skrift-Committeer eller Publikum i denne Strid skulde spore Andet, end reen Interesse for Sagen. Vor Anonymitet giver Hr. Overlærer Hage Anledning til et Ordspil: vi see ingen særlig Grund til at nævne os: skulde man imidlertid kunne sige os en saadan, da er vort ubetydelige Navn til Tjeneste.

At Hr. Overlærer Hage var den Mand, der tog til Gjenmæle, var os ligesaa hjært, som vi ere glade ved i ham at see vor Forsvarer for den Sætning, vi i den sidste Deel af vor første Artikel vovede at forsøgte. N.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn den 2den October 1835. — Kirkehøitideligheden igaar (Torsdag) Formiddag i Roeskilde Domkirke, i Anledning af Ständerforsamlingens Absence, havde, som man kunde vente, i Roeskilde samlet en stor Mennekevrimmel, isærdeleshed fra Hovedstaden. Høitideligheden aabnedes Kl. 9½, idet at, under Orgelets Prelubium, Ständerforsamlingens Deputerede, der havde samlet sig paa Palaiet, derfra i Procession begave sig igjennem Kirkens Hovedportal ind i Kirken og indtog de dem anviste Pladser. Efter en Bøn i Chordøren, som blev fremsagt af Præsten i Roeskilde, Hr. E. Gad, og Afhyngningen af tvende til Høitideligheden forfattede Psalmer, af Dr. theol. Provst F. Schmidt, holdt Sjællands Biskop, Dr. og Prof. Mynster, Prædikenen. Prædikanten havde til Text for denne valgt Pauli Brev til de Ephes., 4 Kap. 1—7 Vers. Den herlige Anvendelse, som den høitbegavede Taler her gjorde af Apostelens Formaning: „Været det Kalb værdisge, hvortil I ere kaldede“; til „Mændens Genhed“: Enighed og Trofasthed; og isærdeleshed den sjonne, varm Fædrelandskjærlighed aabendende Apostrophe om Vigtigheden af det Hverv, Folkets Mand paa denne Dag gif imøde, og den opløstende Slutningsbøn, fremkaldte en ligesaa atmindelig som dybtfølt, bevaget Stemning hos den talrige Forsamling.

Efter Prædikenen blev affungen et af Hr. Provst Schmidt forfattet Slutningspsalme, og Høitideligheden endtes med en Bøn i Chordøren af Pastor E. Gad, efter hvilken de Deputerede igjennem Kirkens østre Udgang Kl. 11½ begave sig tilbage til Palaiet for at aabne Ständerforsamlingen.

— Følge en imellem flere hundrede hoverigjørende Fæstebønder i Laaland truffen Overenskomst, mædt d. 13 f. M. Udsendinge fra disse hos den valgte Ständerdeputerede, Gaardmand Niels Nielsen i Øster-Thirsted, til hvem de afleverede en Promemoria, hvori var udbævet en Deel af det meget Mislige, som Hoveri in natura medfører for Bondestanden. De erindrede tillige den Deputerede om, at Hs. M. Kongen selv erkjender at Hoveriets Dphør beforder Velstandens Udbredelse blandt Rigets Underfaatter. Den nævnte Deputerede „modtog — hedder det i Beretningen herom — Andragendet med megen Velvillie og lovede paa bedste Maade at tage sig af denne, for Godseierne og den hoverigjørende Fæstebondestand lige vigtige Sag.“

— De Absafføbninger af Thorvaldsens Arbejder, som hidtil tildeels have været opstillede i det af det kongelige Konstakademie til Atelier for Thorvaldsen bestemte Lokale paa Charlottensborg, ville nu, som man erfarer, blive flyttede derfra til Christian sborg Slot, hvor der vil blive dem indrommet Lokale i Stue-Stagen i de til det oldnordiske Museum stødende Værelser. Man vil de ved paa Charlottensborg vinde Plads til at opstille endeel af de sidst hidkomne Thorvaldsenske Arbejder, og navnlig ville de ham selv tilhørende Marmor-Skulpturer, af hvilke endeel, som bekjendt, endnu ere ufuldbendte, vorde opstillede i hans Atelier, saaledes at Konstneren ved sin Hidkomst der vil kunne finde disse Arbejder samlede.

Berigtigelse.

Ned. er bleven oplyst om, at den igaar meddeelte Skrivelse fra det Kgl. danske Cancelli til Politiretssassessor Reiersen ikke bruger Udtrykket Ståndernes Forsamlinger, men kun: Ordene Ståndernes Forhandlinger. Idet vi bede vore Læsere, derefter at berigtige den ovennævnte Artikel, behøve vi vel ikke at gjøre opmærksom paa, at den Anvendelse, Cancelliet vil gjøre af det Kgl. Rescript f. Gr. paa Meddelelsen af Forslag til Stånderne, som endnu ikke der ere komne til Forhandling, er en aabenbar Udvidelse af samme, ligesom vi ansee det for ufernodent at føre noget Beviis for, at Cancelliet ligesaa lidt som nogen Anden kan „forandre den Lov, som Kongen giver“ (1—1—2), men at det ene er Kongen, som kan „forandre, formere, formindsk“, sine Love (1—1—1).

Hr. Capt., Ridder og Dannebrogsmænd Linde, Overlods i Fohn, og Hr. Lov.-Odermand N. J. Dyrehauge i Nyborg bedes herved offentlig at bekjendtgjøre de Foranstaltninger, de paa Embedsvegne have truffet, for at bringe til Sofarendes Kundskab Mærkerne ic. paa den Grund, som Linieskibet Dronning Marie i 1834 stødte paa. En Sofarende.

Færdigt fra Trykkeriet Fredag Morgen Kl. 9.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adel- og Gøthersgaden, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 f S. og L. for indenbyes og 3 Rbd. 8 f Sølv for udenbyes Abonnenter.

Trykt i det Pøpyske Dfficin, ved J. G. Salomon.